

**ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗΣ
& ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ**

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

Αθήνα, 31 Μαρτίου 2012

**ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΔΗΜΗΤΡΗ ΡΕΠΠΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗΣ
ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
ΣΤΗΝ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ ΤΟΥ «ΣΚΑΪ» ΣΤΟΝ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟ ΓΙΩΡΓΟ ΑΥΤΙΑ**

Συνέντευξη εφ' όλης της ύλης παραχώρησε σήμερα ο Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης **Δημήτρης Ρέππας**, στην τηλεόραση του ΣΚΑΪ, στον Γιώργο Αυτιά. Μίλησε για το ασφαλιστικό, την εισφοροδιαφυγή, τη φοροδιαφυγή, τα προνοιακά επιδόματα που δίδονταν σε μη δικαιούχους, τους μηχανισμούς που εμποδίζουν τη χρηστή λειτουργία του δημόσιου τομέα, την αξιολόγηση των υπαλλήλων στο Δημόσιο και απάντησε στις επιφυλάξεις για μη αντικειμενική κρίση τους, αναφερόμενος στο Εποπτικό Συμβούλιο Αξιολόγησης που ελέγχει τους κρίνοντες για την πρότασή τους. Είπε ακόμη τους λόγους που ο Έλληνας πολίτης καλείται να ψηφίσει στις ερχόμενες εκλογές το ΠΑΣΟΚ, αναφέρθηκε στη δική του υποψηφιότητα και τα αποτελέσματα που αναμένει από τις κάλπες για το ΠΑΣΟΚ.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Μισθοί και συντάξεις καθυστερούν να πληρωθούν, ενώ δίνονται κουτσουρεμένα και σε πολλές περιπτώσεις 40% και 50% κάτω. Και είπατε προχθές: «προς Θεού, μην αφήσουμε τον Έλληνα και χαθεί». Την κρατάω τη δήλωση αυτή.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Έχετε δίκιο, αλλά θυμάμαι ότι για πολλά χρόνια ασκήσατε δριμύτατη κριτική στο λεγόμενο «Νόμο Ρέππα» για το ασφαλιστικό, ο οποίος ήταν τόσο light κατά την τρώικα και όσους αντιδρούν σήμερα στο ασφαλιστικό σύστημα, ώστε έπρεπε να αλλάξει προς το αυστηρότερο. Και τελικά αποδείχθηκε ότι πράγματι έπρεπε να έχουμε ένα πιο αυστηρό ασφαλιστικό νόμο, τον οποίο έχουμε τώρα.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Η εισφοροδιαφυγή δεν είχε μαζευτεί, γιατί αν είχε μαζευτεί θα τα είχαμε τα λεφτά.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Αυτό όμως δεν αφορά μόνο στους μηχανισμούς που εισπράττουν. Αφορά και αυτούς, οι οποίοι έχουν υποχρέωση να καταβάλουν εισφορές και φόρους.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Γιατί στο ασφαλιστικό είχα προειδοποιήσει και το δικό σας κόμμα και τη Ν.Δ. από το 2004.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Θεωρούσατε πολύ αυστηρό το δικό μου, ενώ τώρα αποδείχτηκε ότι έπρεπε να έχουμε ένα πιο αυστηρό ασφαλιστικό σύστημα.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Η πολύ σκληρή κριτική που έκανα στο δικό σας ασφαλιστικό, ήταν ότι παίρνανε νωρίς τις συντάξεις, βάζανε και στην τσέπη 170.000 ευρώ με την πρόωρη συνταξιοδότηση...

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Λέγατε ότι αφαιρούσαμε συντάξεις από τον κόσμο, ότι μειώσαμε τις συντάξεις. Κάνατε κριτική από θέση «αυξημένης κοινωνικής ευαισθησίας». Ενώ τώρα αποδείχτηκε ότι κι εκείνο δεν ήταν αρκετό για να σώσει το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας. Έπρεπε να κάνουμε ένα βήμα ακόμη: Ταμειακή προσαρμογή.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Τότε λέγατε ότι υπήρχαν λεφτά. Έτσι είναι. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Πρέπει να σας πω ότι γι' αυτές τις παροχές τότε υπήρχε η δυνατότητα, αλλά στη συνέχεια μετά το 2004 ο δημοσιονομικός εκτροχιασμός και ο αφειδώλετος δανεισμός, ο οποίος έγινε, που έφτασε σε δυσθεώρατα ύψη και ανέβασε το χρέος κατά περίπου 100 δισ. ευρώ, οδήγησε σε κατάρρευση δημοσιονομική και τελικώς και κοινωνική. Γιατί, χωρίς περιστολή των δημοσιονομικών δαπανών, δεν είναι δυνατόν να ορθοποδήσει οποιαδήποτε οικονομία, πέραν των αναγκαίων διαρθρωτικών αλλαγών βεβαίως που δρομολογούνται.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Αυτά όμως ειπώθηκαν μετά το 2009, ότι τα πράγματα δεν πηγαίνανε καλά, διότι ο ένας έλεγε «ισχυρή οικονομία και μην ανησυχείτε, θα κάνω ένα πάγωμα μισθών και συντάξεων» και πέσατε να τον φάτε, να τον λιώσετε όταν το είπε στη ΔΕΘ, ενώ ο Γιώργος Παπανδρέου έλεγε «λεφτά υπάρχουν» και μου βγήκε από το Καστελόριζο και μας λέει σας βάζω στο ΔΝΤ. Και εκεί τρελάθηκε το σύμπαν κ. Ρέππα. Έτσι είναι.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Από τη Σάμο θα έλεγε ο Γιώργος Αυτιάς ότι θα πρέπει να είμαστε πιο συγκρατημένοι στις απαιτήσεις μας, θα πρέπει να έχουμε μια πιο ορθολογική διαχείριση των δημόσιων εσόδων και θα πρέπει να βλέπουμε την πραγματικότητα, όπως τη ζούμε και να μην ακούμε πάντα τα συνθήματα παραγόντων της πολιτικής, του δημόσιου βίου και δημοσιογράφων που δεν ανταποκρίνονται στην αλήθεια.

Ο κ. Καραμανλής και η Κυβέρνησή του έλεγαν τότε, πριν το 2009, ότι η Ελλάδα είναι μια όαση μέσα στη διεθνή κρίση. Αποδείχθηκε ότι όχι μόνο δεν είναι όαση η Ελλάδα, αλλά είναι επιτρίψτε μου να πω η εστία της κρίσης. Και γι' αυτό ακριβώς βρεθήκαμε κι εμείς αιφνιδιασμένοι ως ένα βαθμό –ομολογώ– στην ανάγκη να πάρουμε μέτρα προκειμένου να κρατήσουμε ορθή την Ελλάδα και ζωντανή την ελπίδα.

ΔΗΜΟΣΙΟΗΡΑΦΟΣ: Δεν είπατε όλη την αλήθεια προεκλογικά. Και αυτό δεν αφορά εσάς.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Προεκλογικά είπαμε όλη την αλήθεια που ξέραμε, γιατί η αλήθεια που ξέραμε προεκλογικά ήταν αυτή που είπαμε. Αν ξέραμε ότι το έλλειμμα ήταν στο 15,5-16%, αυτό θα λέγαμε. Η Ν.Δ. έλεγε ότι ήταν 6% το έλλειμμα. Αν είχαμε 6% έλλειμμα, με τα μέτρα δημοσιονομικής προσαρμογής που έχουμε λάβει τα οποία ανταποκρίνονται σε ένα ποσοστό 8%, περίπου 20 δισ. ευρώ, τώρα θα είχαμε και πρωτογενές πλεόνασμα. Από πέρσι θα είχαμε πρωτογενές πλεόνασμα, δεν θα είχαμε ακόμη έλλειμμα. Έχουμε πάρει 8% του ΑΕΠ μέτρα δημοσιονομικής προσαρμογής.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Όταν εσείς ακούγατε τον αρχηγό σας και έλεγε «λεφτά υπάρχουν» δεν τρελαθήκατε; Να πείτε, μα τι λέει ο άνθρωπος; Πού τα βρήκε τα λεφτά;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Ο κ. Παπανδρέου και όλοι μας, για να είμαστε δίκαιοι, είπαμε μια φράση, η οποία όμως είναι μέσα σε πολλές προτάσεις. Δεν είναι μια αποκομμένη φράση. «Λεφτά υπάρχουν», είπε, το είπατε και εσείς μόλις πριν: στη φοροδιαφυγή, στην εισφοροδιαφυγή. Πλούτος υπάρχει σε αυτήν την χώρα ο οποίος δεν αξιοποιήθηκε, ή ο πλούτος αυτός δεν είναι στη διάθεση της κοινωνίας και της Πολιτείας, προκειμένου να επενδυθεί και να γίνει νέος πλούτος.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Εγώ το δέχομαι αυτό. Ποιος εμπόδισε τον Δημήτρη Ρέππα, τον Ανδρέα Λοβέρδο, τους Υπουργούς του ΠΑΣΟΚ εδώ και 30 χρόνια

να πιάσουν τη φοροδιαφυγή και να περιορίσουν την εισφοροδιαφυγή; Σας εμπόδισε κανένας;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Μας εμπόδισαν οι μηχανισμοί, οι δυνάμεις εκτός δημοσίου, ή και εντός κράτους: οι υπάλληλοι του ΙΚΑ, οι υπάλληλοι σε διάφορες υπηρεσίες, διάφοροι κρατικοδίαιτοι επιχειρηματίες που φοροδιαφεύγουν και η δική μας αναποτελεσματικότητα και εσείς που κολακεύετε πολλές φορές δυνάμεις οι οποίες δεν είναι συνεπείς προς τις υποχρεώσεις τους.

Όλοι αυτοί λοιπόν, είναι παράγοντες οι οποίοι συνέτειναν, ώστε παρά την προσπάθεια που κάναμε σε δυο χρόνια να μην έχουμε το αποτέλεσμα εκείνο που θα οδηγούσε στο να βγούμε από την κρίση. Άλλωστε αυτά που γίνονται σε δύο χρόνια και άλλα που θα πρέπει να γίνουν, ίσως έπρεπε να έχουν γίνει εδώ και 10ετίες.

Όσες διαρθρωτικές αλλαγές έγιναν σε αυτόν τον πυκνό πολιτικό χρόνο του 2009 – 2011 δεν έχουν γίνει από το '74 μέχρι τώρα και μπορώ να σας φέρω σειρά παραδειγμάτων, αλλαγών που έχουν γίνει. Οι αλλαγές αυτές δεν αποδίδουν αμέσως, ενώ η δημοσιονομική προσαρμογή είναι άμεσης απόδοσης. Αυτές όμως οι αλλαγές κάποια στιγμή θα αποδώσουν και θα φέρουν πάλι την Ελλάδα σε τροχιά ανάπτυξης.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Πάντως δεν χρειαζόταν το ΔΝΤ να μας πει ότι 40.000 παίρνουν συντάξεις πεθαμένων, ούτε χρειαζόταν το ΔΝΤ να μας πει ότι παίρνουν μαϊμού επιδόματα, τα οποία κ. Ρέππα και το ξέρετε ότι θα πληρωθούν αυτό το μήνα, δηλαδή θέλω να πω ότι το πολιτικό σύστημα το οποίο κι εσείς πολλές φορές έχετε καταγγείλει ότι είναι κατώτερο των περιστάσεων, δεν βοήθησε το δύσμοιρο τον Έλληνα, γιατί τώρα τι λέει ο Τόμσεν; Αν δεν προχωρήσουν οι αλλαγές, θα μειώσουν κι άλλο μισθούς και συντάξεις. Ξέρω σας πονάει αυτό, πονάει κι εμάς ιδιαίτερα.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Έχετε δίκιο. Αυτό είναι το μεγάλο στοίχημα, αλλά είναι εθνικό στοίχημα και για να το κερδίσουμε απαιτείται εθνική συνέργεια. Παρουσιάσαμε μία εβδομάδα πριν, την εθνική στρατηγική για την ηλεκτρονική διακυβέρνηση. Πτυχές της πολιτικής για την ηλεκτρονική διακυβέρνηση που εφαρμόζεται ήδη, είναι αυτές που οδήγησαν στην αποκάλυψη όλων αυτών των σκανδάλων, γιατί έχουμε μητρώα και συστήματα μηχανοργάνωσης επιμέρους λειτουργιών του κράτους, που δεν μιλούν μεταξύ τους. Έχει άλλο

μητρώο ο δήμος και το ληξιαρχείο, άλλο το ασφαλιστικό σύστημα, άλλο το φορολογικό σύστημα.

Η ενιαιοποίηση αυτών των μητρώων θα δώσει τη δυνατότητα στο κράτος να γνωρίζει ο Δημήτρης Ρέππας, ο Γιώργος Αυτιάς, ποιος είναι, τι ρεύμα καταναλώνει, πόσο νερό καταναλώνει, σε τι τετραγωνικά ζει. Όλα αυτά, πιστεύω, θα δώσουν τη δυνατότητα στις υπηρεσίες να είναι πιο αποτελεσματικές με την ενιαιοποίηση των μητρώων. Σε αυτή την κατεύθυνση κινούμεθα.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Θέλω να πω το εξής, φέρατε ένα σχέδιο για το δημόσιο. Εσείς το φέρατε, είναι 1.000 σελίδες και βλέπω ότι έχει κάποια πράγματα μέσα τα οποία έχουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Κατ' αρχήν ο δημόσιος υπάλληλος θα αξιολογείται κ. Ρέππα κάθε χρόνο για το πώς αποδίδει. Το είπα καλά;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Θα κάνω μια μικρή διευκρίνιση. Είπατε για ένα νομοσχέδιο το οποίο κατατέθηκε στη Βουλή και αφορά την αναδιάρθρωση 11 Υπουργείων. Με άλλα λόγια, αποτυπώνεται σε αυτό ο νέος Οργανισμός κάθε Υπουργείου μετά τη συνεργασία που είχαμε με τους αντίστοιχους Υπουργούς και τα επιτελεία τους. Μέσω αυτού του νομοσχεδίου προβλέπεται η μείωση των θέσεων ευθύνης, δηλαδή Γενικών Διευθυντών, Διευθυντών και Προϊσταμένων κατά περίπου 2.000, κατά 40%. Σήμερα είναι 5.300, μειώνονται κατά περίπου 2.000 οι θέσεις αυτές. Αυτό σημαίνει καλύτερα λειτουργικά αποτελέσματα, εξοικονόμηση δημοσιονομική. Μόνον από τα επιδόματα έχουμε μια εξοικονόμηση έξι εκατομμυρίων ευρώ το χρόνο. Καθόλου αμελητέο στην περίοδο που ζούμε.

Κι επίσης, πρέπει να σας πω ότι υπάρχει ένα άλλο σχέδιο Προεδρικού Διατάγματος που είναι στη διαδικασία της διαβούλευσης και αναφέρεται στην αξιολόγηση την οποία και εσείς επισημάνατε. Θέλω να πω στους εργαζόμενους στο δημόσιο, ότι το δημόσιο υπάρχει και λειτουργεί όχι για τον δημόσιο υπάλληλο, αλλά για τον πολίτη που καλείται να εξυπηρετηθεί. Και ο δημόσιος υπάλληλος θα πρέπει να θέλει και την αξιολόγηση και να προσπαθεί συνεχώς και να μοχθεί να βελτιώνει τις δεξιότητες και ικανότητές του, γιατί μόνον έτσι και τη φήμη του διασφαλίζει, αλλά και περιφρουρεί την εργασιακή ασφάλειά του. Είναι προς το συμφέρον του υπαλλήλου να ελέγχεται και να αξιολογείται. Για να ξεχωρίζει η ήρα από το σάρι.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Ποιος θα τον αξιολογεί; Ο Ρέππας; Αν είμαι ΠΑΣΟΚ και είναι ο Ρέππας ΠΑΣΟΚ θα πάει καλά ο υπάλληλος. Αν είναι Ν.Δ. και είναι Υπουργός της Ν.Δ. ο Ρέππας τον Αυτιά, ή τον Βλάχο ή δεν ξέρω ποιον άλλον, θα τον πάει καλύτερα. Υπάρχει κριτήριο που τον ζυγίζει και τον αξιολογεί σωστά κ. Ρέππα;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Αντιλαμβάνομαι την καχυποψία που υπάρχει λόγω και της σχετικά πρόσφατης εμπειρίας της λεγόμενης γαλάζιας συνέντευξης, όπου έθεταν ερωτήσεις κρίσιμες, του τύπου «ο Γιώργος Αυτιάς είναι ποδοσφαιριστής ή δημοσιογράφος»; Και απαντούσαν βέβαια ότι είναι δημοσιογράφος, άρα μπορούσαν να επιλέγουν αυτοί οι οποίοι έκαναν την αξιολόγηση αυτούς που ήθελαν. Δεν πρόκειται περί αυτού του τύπου την αξιολόγηση.

Η αξιολόγηση είναι αναγκαία πλέον στο δημόσιο. Θα εισηγείται ο άμεσος προϊστάμενος και θα αξιολογεί ο προϊστάμενος της υπερκείμενης μονάδας, βάσει κριτηρίων και στόχων που τίθενται από τον προηγούμενο χρόνο. Η απόδοση, η διοικητική ικανότητα και η συμπεριφορά του υπαλλήλου, με υποκριτήρια σε αυτά τα τρία μεγάλα κριτήρια, ανταποκρίνεται στην κοινή πρακτική που ακολουθείται σε όλη την Ευρώπη για την αξιολόγηση των υπαλλήλων και γίνεται. Μόνον στην Ελλάδα μέχρι τώρα δεν γίνεται, ώστε πέραν του να γνωρίζουμε πόσοι είμαστε, να γνωρίζουμε και ποιο είναι το επίπεδο αναφοράς μας, τι ποιότητας υπάλληλοι, ή δομές, ή υπηρεσίες έχουμε. Αυτό θα το κάνουν οι ίδιοι οι υπάλληλοι βεβαίως, οι υπηρεσιακοί παράγοντες χωρίς την παρέμβαση της πολιτείας.

Και έχουμε κάνει με τον ΑΣΕΠ βήματα στην κατεύθυνση της αντικειμενικοποίησης των διαδικασιών και λειτουργιών στο κράτος -το γνωρίζετε- αλλά η μοριοδότηση που έχει επικρατήσει, χωρίς αξιολόγηση της προσωπικότητας και της απόδοσης στην πράξη του εργαζόμενου, δεν είναι ένας πραγματικός καθρέφτης, γιατί ξέρετε καθρεφτίζει τα προσόντα που έχει κάποιος στα χαρτιά, αλλά όχι απαραίτητως και την ικανότητά του να είναι αποδοτικός, να είναι συνεργάσιμος, να εξυπηρετεί τελικά τον πολίτη. Κάποιος μπορεί να έχει κάνει σπουδαίες μελέτες, διατριβές, αλλά στην πράξη να είναι ένας υπάλληλος ο οποίος υπολείπεται κατά πολύ των στόχων που θέτει η υπηρεσία.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Σήμερα θα σαςβάλω δυο θέματα. Ταμείο Πρόνοιας του Δημοσίου: Κάνει κάποιος τα χαρτιά του και θέλει να πάρει το εφάπαξ και του λέει το Ταμείο, «εγώ δεν έχω λεφτά να σου δώσω». Κάνει τα χαρτιά του και θα πάρει το εφάπαξ μετά από πέντε χρόνια. Ή υποβάλλει αίτηση για να πάρει τη σύνταξή του και το ταμείο τον ταλαιπωρεί. Τι στόχος και τι βαθμός θα μπει σε αυτόν το δημόσιο υπάλληλο όταν το ταμείο δεν έχει να δώσει λεφτά, άρα και ο υπάλληλος δεν θα αποδώσει σύνταξη σε έναν ενδιαφερόμενο πολίτη.

Μήπως θα πρέπει η αξιολόγηση να έχει κι αυτό το αντικειμενικό κριτήριο μέσα, της σαφούς αδυναμίας του Οργανισμού να επιτελέσει το έργο του λόγω οικονομικής δυσχέρειας;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Πρώτα απ' όλα γνωρίζετε σε ότι αφορά στον τομέα των συντάξεων, ότι το κράτος έχει υποχρέωση για την καταβολή των κύριων συντάξεων. Όσον αφορά στα άλλα επιδόματα, ή τις επικουρικές συντάξεις, εκεί το κράτος ασφαλώς βοηθάει πάντα το ασφαλιστικό σύστημα και έχει καταθέσει το κράτος συγκεκριμένες προτάσεις και έχει δώσει πάρα πολλά λεφτά, δεκάδες δισεκατομμυρίων ευρώ, τα τελευταία χρόνια για την ενίσχυση των επικουρικών συντάξεων, αλλά κατά τα άλλα και σύμφωνα με τα όσα προβλέπει το Σύνταγμα, δεσμεύεται μόνο για τις κύριες συντάξεις.

Όσον αφορά στην αξιολόγηση των υπαλλήλων σε διάφορες υπηρεσίες, η αξιολόγηση αυτή θα γίνει με κριτήρια τα οποία προσιδιάζουν στον ιδιαίτερο χαρακτήρα της συγκεκριμένης υπηρεσίας. Στο ταμείο αυτό στο οποίο αναφέρεστε θα πρέπει π.χ. να ληφθεί υπόψη ο αριθμός των αιτήσεων των ενδιαφερομένων που εκκρεμούν, ο βαθμός, ο ρυθμός με τον οποίο διεκπεραιώνονται αυτές οι υποθέσεις και ο οποίος δεν έχει καμία μα καμία ευθύνη ο υπάλληλος, ούτε μπορεί να επιβαρύνεται ο ίδιος αρνητικά στην αξιολόγηση που δέχεται για το ότι το κράτος αμελεί να ανταποκριθεί στην όποια υποχρέωση έχει, ή έχει αδυναμία το ταμείο επειδή δεν διαθέτει πόρους. Αυτό δεν είναι ευθύνη του υπαλλήλου.

Άρα λοιπόν, τον χρόνο που προηγείται του χρόνου αξιολόγησης, Νοέμβριο με Δεκέμβριο, τίθενται οι στόχοι με πολύ συγκεκριμένο και εξειδικευμένο τρόπο που ποικίλουν από υπηρεσία σε υπηρεσία και υπάρχει ένα Συμβούλιο Αξιολόγησης, το οποίο παρακολουθεί πώς εξελίσσεται αυτή η διαδικασία, εποπτεύει αν τηρούνται όλες οι εγγυήσεις και αν πράγματι οι

στόχοι που έχουν τεθεί είναι στόχοι οι οποίοι ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Ένα παράδειγμα δώστε μας, γιατί το έχετε επεξεργαστεί.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Έχουμε έναν υπάλληλο ο οποίος γνωρίζουμε πόσα χρόνια υπηρετεί, γνωρίζουμε ποια είναι η οικογενειακή του κατάσταση, γνωρίζουμε τις σπουδές που έχει κάνει. Μέχρι τώρα αυτά ήταν γνωστά και κατά βάση λαμβάνονταν υπόψη και είχαμε μια ακώλυτη εξέλιξη του υπαλλήλου στη δημόσια διοίκηση με τη συμπλήρωση 3ετιών συνήθως ή κάποιου χρόνου υπηρεσίας. Δηλαδή ένας υπάλληλος καλός ή μη καλός, από την ώρα που συμπλήρωνε ορισμένο χρόνο υπηρεσίας, αυτόματα πετύχαινε μια βαθμολογική προαγωγή. Αυτό τελείωσε τώρα.

Με το βαθμολόγιο που ψηφίσαμε τον προηγούμενο Οκτώβριο, προβλέπεται για την προαγωγή από βαθμό σε βαθμό, η αξιολόγηση του υπαλλήλου ώστε όχι μόνον ο ίδιος να κρίνεται ότι είναι αρκετά καλός, αλλά να είναι συγκριτικά καλύτερος και από τους άλλους, γιατί υπάρχει ποσοστό εν είδει φίλτρου για την εξέλιξη των υπαλλήλων από ένα βαθμό στον ανώτερο, το οποίο ξεκινά από το 90% και φτάνει στο 80%, στο 70%, στο 60% στον ανώτερο, στον καταληκτικό βαθμό.

Δεν προάγονται όλοι οι υπάλληλοι. Άρα λοιπόν έχουμε μια επαναπυραμιδοποίηση της δημόσιας διοίκησης, γιατί τώρα –το ξέρετε- έχουμε μια δημόσια διοίκηση η οποία είναι αναστραμμένη πυραμίδα. Γι' αυτό καταργούμε και πολλές μονάδες του επιπέδου διεύθυνσης, γενικής διεύθυνσης. Έχουμε πολλούς στρατηγούς χωρίς στρατό τελικά. Έχουμε προϊστάμενους τμήματος, χωρίς έστω έναν υφιστάμενο. Αυτό πρέπει να τελειώνει.

Πέραν των κριτηρίων που είπα νωρίτερα, ο υπάλληλος θα αξιολογηθεί πλέον με βάση τους στόχους που έχουν τεθεί από τον προϊστάμενο της υπηρεσίας, στόχοι οι οποίοι έχουν γίνει δεκτοί από το Συμβούλιο Αξιολόγησης, οι οποίοι ανταποκρίνονται στις αρμοδιότητες και στον προορισμό που έχει μια συγκεκριμένη υπηρεσιακή μονάδα και βάσει της επίτευξης των στόχων αυτών, στο τέλος του χρόνου, θα κριθεί και θα αξιολογηθεί ο συγκεκριμένος υπάλληλος, αλλά και η μονάδα μαζί. Η μονάδα πρέπει κι αυτή να αξιολογηθεί, να δούμε πώς συνεργάζονται οι υπάλληλοι για να πετύχουν το αποτέλεσμα, γιατί αυτό έχει αξία. Δεν θέλουμε σολίστες

άριστους υπαλλήλους, θέλουμε υπαλλήλους που είναι πολύ καλοί, αλλά έχουν συναδέλφους που είναι εξίσου καλοί για να συγκροτούν όλοι μαζί μια πολύ καλή υπηρεσιακή μονάδα.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Ο μισθός του θα έχει σχέση με αυτήν την αξιολόγηση; Δηλαδή κάποιος ο οποίος δεν παράγει, δεν θα παίρνει και αύξηση. Αυτό φαίνεται από το σχέδιο. Εκτός αν υπάρχει κάτι άλλο.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Με το νέο βαθμολόγιο – μισθολόγιο που ψηφίσαμε τον περασμένο Οκτώβριο, πράγματι συνδέονται οι βαθμοί με τις αποδοχές. Άρα λοιπόν όσο ανεβαίνεις στην πυραμίδα, στην ιεραρχία της δημόσιας διοίκησης, τόσο βελτιώνεις και τις αποδοχές σου. Όταν μένεις στάσιμος θα παίρνεις απλώς μια μικρή βελτίωση αποδοχών λόγω των χρόνων που υπηρετείς και μεγαλώνει η περίοδος της υπηρεσίας σου, αλλά βεβαίως δεν θα έχεις αυτές τις απολαβές που θα έχει εκείνος ο οποίος κρίνεται κατάλληλος και προάγεται στον επόμενο βαθμό μέσα από μια διαδικασία αξιολόγησης. Στην οποία πρέπει να σας πω ότι συμμετέχει και η κοινωνία με τους φορείς της.

Δηλαδή υπάρχει ένα Εποπτικό Συμβούλιο Αξιολόγησης πάνω από τα επιμέρους Συμβούλια Αξιολόγησης, το οποίο συγκροτείται με εκπροσώπους και κοινωνικών και παραγωγικών φορέων για να θέτουμε μαζί τους εθνικούς στόχους για το πώς θέλουμε να λειτουργεί το κράτος, ώστε μεταξύ των άλλων όχι απλώς να εξυπηρετεί τον πολίτη, αλλά να διαδραματίζει και τον αναπτυξιακό ρόλο του, πράγμα που δεν κάνει σήμερα.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Κύριε Ρέππα, έχουμε ένα σχέδιο, θα το δούμε στην πράξη πώς θα προχωρήσει. Αυτό το σχέδιο έχει κάποιες αδυναμίες λόγω της οικονομικής κατάστασης της χώρας αυτήν την ώρα. Μεγάλα τα προβλήματα, το ξέρετε και το ζείτε και από εκεί και πέρα ο πολίτης θέλει γρήγορη δημόσια διοίκηση, διότι κ. Ρέππα 18 μήνες να βγει μια σύνταξη είναι τραγικό. Όταν έχουμε επιδόματα μαϊμού τα οποία θα χορηγηθούν κι αυτό το μήνα, γιατί δεν έχουμε την Τράπεζα Δεδομένων. Δεν σας κάνω αβάντα τώρα, έχω 1.000 τρόπους να κάνω κριτική.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Μέχρι τέλος του χρόνου θα υπάρχουν. Κι όμως, μέσα σε 2,5 χρόνια από το 2009, ενώ θα έπρεπε να υπάρχουν πολλές 10ετίες πριν. Τα έχει όλη η Ευρώπη δεν ανακαλύπτουμε την πυρίτιδα.

Και να σας πω με την ευκαιρία αυτή, επειδή γίνεται πολύ συζήτηση για τη συνεργασία μας με τη λεγόμενη Tasc Force, με άλλες χώρες: Αυτό που

κάναμε κι εμείς ως Υπουργείο και άλλα Υπουργεία, είναι ότι πήγαμε στις Βρυξέλλες με τη βοήθεια και μεσολάβηση της Tasc Force και εκεί συναντήσαμε εκπροσώπους όλων των κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Θέσαμε εμείς ως Υπουργείο τις προτεραιότητες, τα προβλήματα που θέλουμε να αντιμετωπίσουμε και ο εκπρόσωπος κάθε κράτους είπε σε ποιο τομέα μπορεί να μας βοηθήσει. Επειδή η πολιτική που θέλουμε να ασκήσουμε εδώ για να καλύψουμε ένα κενό, ένα πρόβλημα να αντιμετωπίσουμε εκεί, ασκείται ήδη. Είναι εφαρμοσμένη πολιτική.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Αυτό γιατί δεν έγινε εδώ και 20 χρόνια;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Γιατί έπρεπε να φτάσουμε σε αυτήν την κρίση ίσως, η οποία είναι και μια διδακτική εμπειρία. Πέραν των όσων υφίστανται οι Έλληνες πολίτες και το αναγνωρίζω και το συναισθάνομαι απολύτως, ιδίως γι' αυτούς που δυστυχούν σήμερα και δεν είναι λίγοι -αυτή είναι η αλήθεια- από την άλλη γινόμαστε όλοι πιο σοφοί, γιατί αυτή η κρίση είναι και μια διδακτική εμπειρία για τη συνέχεια.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Ξέρετε πολύ καλά. Εμένα μου το είχε πει ο ίδιος ο Ανδρέας Παπανδρέου -νεαρός ρεπόρτερ τότε στο Υπουργείο Οικονομικών- μας είχαν δώσει 250.000.000 το 1983 για να συνδεθούν οι εφορίες ηλεκτρονικά. Και αυτή τη στιγμή οι μισές εφορίες είναι με μπακαλόχαρτα. Αυτό μπορούσε να είχε γίνει πολλά χρόνια πριν.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Αλλά και από την άλλη, αν δεν ασκεί καθένας σε καθημερινή βάση την προσωπική του ευθύνη, ποτέ δεν θα είμαστε μια ευνομούμενη Πολιτεία. Αν και ο πολίτης, αυτός ο οποίος έχει υποχρέωση να είναι συνεπής απέναντι στην καταβολή των φόρων που του αναλογούν, δεν ανταποκρίνεται σε αυτήν την υποχρέωσή του, μην περιμένουμε ότι η υπηρεσία είναι ένας αποτελεσματικός ντετέκτιβ ο οποίος θα επιτύχει κάτι που η επινοητικότητα της αγοράς ή ο επιχειρηματίας ή ο απλός πολίτης δεν θέλει να κάνει, αν και αυτό προβλέπει ο νόμος του κράτους.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Θα είστε υποψήφιος στην Αρκαδία;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Θα είμαι υποψήφιος, αν είμαι υποψήφιος, εκεί που θα με καλέσει το κόμμα. Εγώ χρόνια λέω ότι, «εμείς ανήκουμε στο ΠΑΣΟΚ, δεν ανήκει το ΠΑΣΟΚ σε εμάς». Αν η παρουσία μας είναι χρήσιμη -και για όσο είναι χρήσιμη- ασφαλώς πρέπει να δηλώνουμε διαθεσιμότητα προς το κόμμα, προς τον αρχηγό και τα όργανα του Κινήματος για να διεκδικήσουμε την

εμπιστοσύνη του ελληνικού λαού. Ο αγώνας γίνεται για το ΠΑΣΟΚ, δεν γίνεται για τα πρόσωπα.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Αν πει ο Βαγγέλης Βενιζέλος διάλεξε Αρκαδία ή Β' Αθηνών, τι θα επιλέξετε;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Η Αρκαδία δεν είναι μια εκλογική περιφέρεια. Η Αρκαδία είναι η μεγάλη μου λατρεία. Η Αρκαδία είναι ο τόπος που με γέννησε. Αυτό δεν αλλάζει. Την Αρκαδία την αγαπώ και την υπηρετώ, όχι λόγω καταγωγής, αλλά λόγω αγωγής σε αυτό που εκπέμπει αυτός ο πανέμορφος και ιστορικός τόπος. Εσείς λέτε για τη Σάμο, εγώ λέω «ο Θεός σε αυτό το σημείο φίλησε τη γη και ξεπήδησε η Αρκαδία». Τόσο πολύ την αγαπάω.

Από εκεί και πέρα είναι θέμα των επόμενων ημερών να αποφασιστούν όλα αυτά. Σημασία έχει να στηρίξουμε το ΠΑΣΟΚ.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Υπάρχει πιθανότητα, κάτι πήρε το αυτί μου, για Επικρατείας ή Β' Αθηνών. Αληθεύει;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Εμείς οι πολιτικοί, ιδίως όσοι βρεθήκαμε σε θέσεις ευθύνης, πρέπει να είμαστε στη διάθεση της κρίσης των πολιτών. Πρέπει να δεχθούμε αυτήν την κριτική. Μιλούμε για αξιολόγηση των άλλων, θα πρέπει κι εμείς να αξιολογηθούμε. Και ο κυρίαρχος ελληνικός λαός θα πει την άποψή του, που είναι απολύτως σεβαστή.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Πήρα μια απάντηση ήξεις αφίξεις, το ξέρω είναι μακριά το Μαντείο των Δελφών από την Αρκαδία, αλλά ...

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Το μαντείο των Δελφών όταν του ζήτησαν την Αρκαδία είπε «την Αρκαδία μου ζητάς, πολλά μου ζητάς».

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Κι εγώ πολλά ζητάω από τον κ. Ρέππα σήμερα. Εν πάση περιπτώσει αυτό έχει μικρή ή μεγάλη σημασία, θα το κρίνει ο κόσμος. Υπάρχει ένας λόγος που ο πολίτης πρέπει να ψηφίσει ΠΑΣΟΚ σε αυτές τις εκλογές; Το ακούω σε πολλά καφενεία.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Ένας και καθοριστικός λόγος, κατά τη δική μου άποψη, είναι ότι σταματήσαμε την πορεία προς τον κατήφορο. Κερδίσαμε χρόνο και βελτιώσαμε τις προϋποθέσεις, ώστε η Ελλάδα να μπορεί να ελπίζει ότι θα ξεπεράσει με περισσότερη ασφάλεια την κρίση.

Ψηφίσαμε πρόσφατα σειρά αποφάσεων πολύ σημαντικών, όπως είναι η ελάφρυνση του δημόσιου χρέους κατά 50 μονάδες του ΑΕΠ, 105 δισ. ευρώ είναι το συγκεκριμένο ποσό. Παρατείνουμε το χρόνο εξόφλησης των

υποχρεώσεών μας. Έχουμε μια μείωση των ετήσιων βαρών κατά 5,5 δισ. ευρώ λόγω μείωσης των τόκων και αυτά είναι τα επιχειρήματα τα οποία και εμείς προβάλλουμε.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Αυτή είναι η μία πλευρά.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Τα επικαλέστηκε και η Ν.Δ. για να δικαιολογήσει ότι ψήφισε το λεγόμενο μνημόνιο 2. Αν δεν υπήρχε όμως ο Οκτώβριος να γίνει εκείνη η διαπραγμάτευση και να πετύχουμε στο Συμβούλιο Κορυφής αυτήν την απόφαση, που τώρα μέσω διαπραγματεύσεων την εφαρμόζουμε πλέον, δεν θα υπήρχε η δυνατότητα να έχουμε μνημόνιο 2, γιατί χωρίς το μνημόνιο 1 με τις αδυναμίες και τα λάθη δεν θα υπήρχε μνημόνιο 2. Θα είμαστε εκτός Ευρώπης αυτή την ώρα.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Στο 1 παραδοθήκαμε. Υπήρχαν Υπουργοί που δεν το διαβάσανε.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Ποιοι είναι οι αντίπαλοί μας; Η Γερμανία, η Γαλλία είναι οι αντίπαλοί μας; Οι αντίπαλοί μας είναι οι κερδοσκόποι και οι αγορές.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Σε αυτό έχετε δίκιο για τους κερδοσκόπους.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Η Γερμανία και η Γαλλία, με όποια ηγεσία έχουν -είναι δημοκρατίες που οι λαοί εκλέγουν τις ηγεσίες τους, όπως και στην Ελλάδα- είναι οι σύμμαχοί μας και ανήκουν στην ευρωπαϊκή οικογένεια. Είναι πρόβλημα πολιτικής αδιαπραγμάτευτη η θέση αυτή: Να είμαστε στη ζώνη του ευρώ και στην Ευρωπαϊκή Ένωση και θα παλέψουμε να είμαστε ισότιμοι με τους άλλους σε αυτήν τη μεγάλη οικογένεια.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Στο πρώτο μνημόνιο η χώρα παραδόθηκε. Οι μισοί υπουργοί δεν το είχαν διαβάσει. Έχουμε δήλωση υπουργού ότι δεν το διάβασε. Το ξέρετε. Έπεσα από τα σύννεφα.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Αυτό το οποίο έπρεπε να κάνει η Ελλάδα τότε, ήταν σε άμεσο χρόνο να πάρει κρίσιμες αποφάσεις. Το επείγον του θέματος, να δώσουμε γρήγορα απάντηση, επέβαλε να προχωρήσουμε μόνοι μας τότε, έχοντας απέναντί μας όλες τις άλλες πολιτικές δυνάμεις σε δραστικές αποφάσεις. Αυτό έκανε ο Γιώργος Παπανδρέου, αυτό κάναμε όλοι μας.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Ναι, αλλά είχατε 9 μήνες μπροστά σας και δεν κάνατε τίποτα. Εκλεγθήκατε Σεπτέμβριο και βγήκε στο Καστελόριζο Απρίλιο – Μάιο, Άνοιξη ήταν. Εννέα μήνες τι κάνατε; Εννέα μήνες πήγαινε στον αυτόματο πιλότο η χώρα. Ούτε το ΕΤΑΚ του 2009 δεν είχατε εισπράξει.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Ούτε το ΕΤΑΚ του 2009 δεν έχει εισπραχθεί. Φανταστείτε λοιπόν για το ποια είναι η κατάσταση που παραλάβαμε.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Ξέρω ότι απολογείστε τώρα για πολιτικές άλλων.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Αν λοιπόν κατακρίνουμε τον Γιώργο Παπανδρέου και την Κυβέρνηση τη δική μας εκείνης της περιόδου, τι πρέπει να πούμε για την κα Μέρκελ, τον κ. Σαρκοζί που τους λέγαμε από τις αρχές του 2010 να κάνουν αυτούς τους μηχανισμούς στήριξης για να βοηθήσουν την κρίση στην Ελλάδα και εκείνοι μόλις τον Οκτώβριο του 2011 δέχτηκαν αυτά που τους λέγαμε 1,5 χρόνο πριν; Αν τα είχαν δεχτεί θα ήταν πολύ καλύτερη η κατάσταση.

Η αλληλεγγύη, που είναι μια αρχή πολιτικής στην Ευρωπαϊκή Ένωση, είναι διπλής κατεύθυνσης. Ζητούν αλληλεγγύη, δίνουν αλληλεγγύη, θεώρησαν ότι η Ελλάδα είναι ο μεγάλος ασθενής. Λάθος. Η Ελλάδα ήταν μια χώρα στην οποία εκδηλώθηκε με εντονότερα συμπτώματα η ασθένεια. Ασθένεια ανάλογη έχει όλη η Ευρώπη. Αλλού εντονότερη, αλλού πιο ήπια η εκδοχή της. Νόμιζαν ότι το πρόβλημα είναι η Ελλάδα. Το πρόβλημα δεν ήταν η Ελλάδα. Το πρόβλημα είναι οι κερδοσκόποι και οι αγορές, οι οποίοι χτυπούν τη δημοκρατία, την πολιτική, τις πραγματικές οικονομίες, την παραγωγική οικονομία των χωρών, γιατί θέλουν να παραστούν για να κερδίζουν τεράστια ποσά ακόπως. Το πρόβλημα ήταν και στην Ελλάδα, αλλά όχι μόνο στην Ελλάδα.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Βέβαια αν αρχίσω και λέω για λάθη οικονομικής πολιτικής θα ξημερώσουμε. Θα φτάσουμε στην Τρίπολη και θα λέμε για λάθη.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Εγώ θα σας πω περισσότερα, αλλά θα πούμε και για τα όσα θετικά κάναμε αυτήν την περίοδο, που κάνουν την Ελλάδα να παραμένει σε μια τροχιά με τις άλλες χώρες, ενώ θα μπορούσε να είχε περιθωριοποιηθεί. Αυτή είναι η αλήθεια.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Πάντως αυτήν την ώρα ο Έλληνας ξέρει ότι πλήρωσε 57 φορές αύξηση φόρων, έχει 10 χαράτσια στην πλάτη του, οι συνταξιούχοι δέχτηκαν 10 φορές μείωση σύνταξης. Αν σας το έλεγα πριν από 3 χρόνια θα λέγατε «Γιώργο δεν είσαι καλά, δεν στέκεσαι καλά».

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Και τώρα που το λέτε, εμένα με κάνει να αισθάνομαι πράγματι την ανάγκη όχι να ζητήσω απλώς συγνώμη, γιατί αυτό έχει γίνει προσχηματικό. Το είπα άλλωστε σε μια συνεδρίαση, ότι «μήπως πρέπει στην

αρχή και στο τέλος των ομιλιών μας να μιλάμε με μια λέξη, να αρχίζουμε με συγνώμη και να τελειώνουμε με συγνώμη».

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Σας τιμά αυτό.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Αλλά αυτό είναι ενοχικό και αμυντικό. Πράγματι μιλήσαμε στο όνομα της σωτηρίας της χώρας, αλλά σε αυτήν την προσπάθεια μέσα, δεν είδαμε εξίσου -στον ίδιο βαθμό- με την πλήρη ανάγκη και τον ελληνικό λαό, να τον προσεγγίσουμε και να τον στηρίξουμε και να τον σώσουμε όπως τη χώρα. Όμως, χώρα και λαός είναι αδιαχώριστα. Και το ένα δίνει περιεχόμενο και έμπνευση στο άλλο. Και ξέρετε κάτι; Αν πράγματι έχουν πληρώσει παραπάνω απ' αυτό που τους αναλογεί, πολίτες ή κοινωνικές ομάδες που δεν έχουν καμία ευθύνη για την κρίση, όπως είναι οι πραγματικοί συνταξιούχοι και αυτοί με τα χαμηλά εισοδήματα, αυτό είναι μια αλήθεια η οποία κι αυτή πρέπει να είναι διδακτική. Να κατακρίνετε όχι μόνο εμάς, αλλά και τις δυνάμεις του πλούτου που με κάθε τρόπο προσπαθούν να βγάλουν τα χρήματά τους έξω, ενώ οι αδύναμοι πολίτες υφίστανται αυτήν την πολιτική.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Πείτε το αυτό. Σωστό. Ναι, αλλά τα ομόλογα αυτών των απλών ανθρώπων κουρέψατε, που εμπιστεύτηκαν την εγγύηση του ελληνικού δημοσίου και πήραν ομόλογα και ενώ υπάρχει εγγύηση μέχρι 100.000 ευρώ τα 100.000 γίνανε 22.000 και κλαίει ο κόσμος και λέει «σε εμάς το κάνατε αυτό το πράγμα»;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Τα ομόλογα είναι μια επένδυση. Οι επενδυτές πρέπει να αντιμετωπιστούν διαφορετικά, επειδή δεν είναι κερδοσκόποι, αυτοί στους οποίους εσείς αναφέρεστε. Πράγματι, πρέπει να τους δούμε με μια ευαισθησία. Γνωρίζετε όμως, ότι οι κανονισμοί της Ευρωπαϊκής Ένωσης παρά το ότι ο κ. Βενιζέλος το έθεσε αυτό το θέμα, δεν επιτρέπουν εξαιρέσεις και το θέμα αυτό παραμένει. Από την άλλη όμως, οι καταθέσεις είναι πράγματι εγγυημένες και οι καταθέσεις είναι στη διάθεση των πολιτών επειδή κάνουμε αυτή την πολιτική.

Δεν θα υπήρχαν καταθέσεις για να μην σας πω για κάποιες άλλες δυνάμεις που παρουσιάζουν ως δήθεν εναλλακτική πολιτική το ενδεχόμενο – ελπίζω να μην το εννοούν- ότι μπορούν να πάρουν αναγκαστικό δάνειο μέσω των καταθέσεων των πολιτών, προκειμένου να αντιμετωπίσουμε την κρίση ώστε να μην έχουμε ανάγκη τους δανειστές μας. Μακριά από εμάς τέτοιες

αντιλήψεις. Οι καταθέσεις είναι εγγυημένες και παραμένουν εγγυημένες με την ανακεφαλοποίηση των τραπεζών την οποία επιτυγχάνουμε.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Πέσανε πάρα πολλά τηλέφωνα και βάζουν στοίχημα ότι θα είστε στη Β' Αθηνών.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Αν είναι ψηφοφόροι της Β' Αθηνών αυτό έχει μια αξία. Όπως σας είπα, το ΠΑΣΟΚ και τα όργανά του θα αποφασίσουν. Το ΠΑΣΟΚ είναι παντού και εμείς είμαστε όπου είναι και το ΠΑΣΟΚ.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Το κατάλαβα. Β' Αθηνών θα είναι ο Ρέππας, άμα θέλετε το βάζω και σε στοίχημα.

Με πήρε ένας δάσκαλος στο τηλέφωνο και μου λέει: «Μου έστειλαν φωτοτυπίες αντί για βιβλία. Πώς θα βαθμολογηθώ εγώ»;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Γνωρίζετε ποια είναι η περιπέτεια. Είχε πράγματι καθυστερήσει η ανάληψη της σχετικής πρωτοβουλίας, επειδή δεν είχε δοθεί η έγκριση από τα αρμόδια όργανα του κράτους, τα οποία είναι εκτός του Υπουργείου Παιδείας. Το Υπουργείο Παιδείας δεν έχει την ευθύνη επειδή καθυστέρησε να αρχίσει αυτή η διαδικασία της εκτύπωσης των βιβλίων.

Με αυτή την αφορμή, θέλω να αναφέρω ένα περιστατικό το οποίο το γνωρίζω από πρώτο χέρι, για να επισημάνω ότι οι δημόσιοι υπάλληλοι που δέχονται μια γενικευμένη ισοπεδωτική κριτική, δεν πρέπει να μπαίνουν όλοι στην ίδια κατηγορία. Υπάρχουν και καλοί δημόσιοι υπάλληλοι. Στο Εθνικό Τυπογραφείο, που ανήκει στο Υπουργείο μας, δούλεψαν οι υπάλληλοι Σαββατοκύριακα, προκειμένου να συμβάλουν ώστε να τυπωθούν κάποια βιβλία που τους είχαν ανατεθεί για να διατεθούν στα σχολεία, χωρίς να θέσουν οποιοδήποτε αίτημα, χωρίς να παραπονεθούν. Δούλεψαν δηλαδή πολύ παραπάνω, επαναλαμβάνω Σαββατοκύριακα, χωρίς πρόσθετη αμοιβή, μόνο και μόνο για να βοηθήσουν να ξεπεράσουμε αυτό το πρόβλημα.

Είναι ένα από τα προβλήματα τα οποία πρέπει να αναγνωρίσω κι εγώ ότι ταλαιπώρησαν τους μαθητές και τους δασκάλους, αλλά δεν είναι ένα Υπουργείο, ή δεν είναι ένας δάσκαλος, ή ένας μαθητής αυτός που μπορεί να προκαλέσει αυτό το μεγάλο πρόβλημα. Μπορώ να σας πω ότι στο Ελεγκτικό Συνέδριο, ή αλλιώς -και έγινε σχετική έρευνα- πολλές διαδικασίες έπρεπε να γίνουν πολύ πιο γρήγορα ώστε να βγουν οι εγκρίσεις, ώστε να ξεκινήσει η διαδικασία.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Το έχουμε πει αυτό. Λέει ο δημόσιος υπάλληλος, αφού δεν μου δίνετε τα μέσα, ο προϊστάμενος δεν ξέρω ποιος θα είναι και θα με κρίνει, γιατί να μένω στάσιμος στο μισθό μου αφού όλο το σύστημα σέρνεται; Αυτό μου λένε στα τηλέφωνα, στα email και ούτω καθ' εξής.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Εγώ δέχομαι απολύτως την τοποθέτησή σας και ξέρετε ότι αναφέρομαι μόνο σε ό,τι μπορεί να χαρακτηρίσει αρνητικά τη δημόσια διοίκηση και τον υπάλληλο. Λέμε, «αφού είσαι εκεί και κάνεις τη δουλειά σου και βλέπεις από τον γκισέ που κάθεται μια μεγάλη ουρά γιατί κρατάς κλειστό τον γκισέ και δεν τον ανοίγεις να δουλέψεις να βοηθήσεις τον κόσμο; Αφού χτυπάει το τηλέφωνο στην υπηρεσία σου, γιατί δεν το σηκώνεις να δίνεις πληροφορίες και κάθεται και συζητάς με τον συνάδελφό σου»; Μόνον τέτοια περιστατικά αναφέρουμε για να κακοχαρακτηρίσουμε τη δημόσια διοίκηση και τους υπαλλήλους. Υπάρχουν και είναι πολλά.

Υπάρχει όμως και η άλλη πλευρά του λόφου, όπως την θίξατε εσείς. Σου λέει ο υπάλληλος πράγματι, «τι μέσα μου δίνεις; Ιδίως σε περίοδο κρίσης και τι κίνητρο μου δίνεις για να μπορέσω εγώ να αξιοποιήσω τα εφόδια που έχουν επενδυθεί πάνω μου και να εξυπηρετήσω τελικά τον πολίτη κάνοντας καλύτερη τη δημόσια διοίκηση»;

Να τα δούμε και από τις δυο πλευρές λοιπόν τα θέματα αυτά για να είμαστε δίκαιοι και να ξεπεράσουμε το πρόβλημα.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Θέλω να μου πείτε με το χέρι στην καρδιά επειδή πολλοί εδώ μου λένε ότι ο Δημήτρης Ρέππας όταν κλείνανε οι πόρτες τα έλεγε στον Γιώργο Παπανδρέου. Το πιο μεγάλο λάθος του Γιώργου Παπανδρέου ποιο ήταν, που έφερε σε αυτή την κατάσταση και το κόμμα σας, γιατί το κόμμα σας δεν είναι για 15% ούτε 16%, είναι ένα μεγάλο λαϊκό αστικό κόμμα, κακά τα ψέματα.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Ούτε στις επόμενες εκλογές θα έχει 15% και 16%. Το ΠΑΣΟΚ θα είναι ένα κόμμα, το οποίο φιλοδοξεί βεβαίως να κατακτήσει την πρωτιά, αλλά θα είναι εκεί όπου το επιβάλλουν οι περιστάσεις γιατί οι πολίτες γνωρίζουν ότι στις εκλογές ψηφίζουμε για να βγάλουμε Κυβέρνηση. Δεν ψηφίζουμε για να βγάλουμε Αντιπολίτευση. Ψηφίζουμε για να έχουμε θετική πρόταση. Δεν ψηφίζουμε για να ασκούμε κριτική, γιατί αλλιώς μια χώρα δεν κυβερνάτε και δεν προοδεύει.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Το πιο μεγάλο λάθος του Παπανδρέου ποιο ήταν στη θητεία του, που το παλέψατε αλλά δεν μπορέσατε;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Δεν θα το έλεγα λάθος, θα έλεγα όμως ότι είναι ευθύνη όλων μας, πως ενώ πράγματι βρεθήκαμε στο διακεκαυμένο πεδίο της κρίσης και έπρεπε να κάνουμε πολύ γρήγορα πράγματα σε πυκνό χρόνο, ακολουθήσαμε μια καινοτομία την οποία υπερασπιστήκαμε μέχρι τέλους με το λεγόμενο open gon, το οποίο πολλοί διακωμωδούν. Αδίκως όμως, γιατί μέσω αυτού για τη στελέχωση οργανισμών -και εγώ στο προηγούμενο Υπουργείο είχα πολλούς Οργανισμούς υπό την εποπτεία μου- κερδίσαμε αξιόλογα στελέχη τα οποία εγώ δεν ήξερα: στις συγκοινωνίες, στο σιδηρόδρομο, ή αλλού με καλά αποτελέσματα. Υπάρχουν στελέχη τα οποία έχουν οδηγήσει αυτούς τους Οργανισμούς σχεδόν κοντά στην πλήρη εξυγίανση.

Αυτή η καθυστέρηση, όμως, στελέχωσης κάποιων υπηρεσιών, άφησαν διοικήσεις από την προηγούμενη κοινοβουλευτική περίοδο που είχαν μια άλλη αντίληψη. Δεν είχαμε -θα έλεγα- την ίδια γλώσσα να μιλήσουμε. Έπρεπε να κάνουμε άλλες τομές, άλλες παρεμβάσεις και αργήσαμε να στελεχώσουμε αυτές τις υπηρεσίες ακολουθώντας τη διαδικασία της ανοιχτής διακυβέρνησης. Έπρεπε να το κάνουμε, αλλά χάσαμε λίγο χρόνο εκεί. Κερδίσαμε όμως σπουδαία στελέχη για το ελληνικό κράτος.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Θα είστε Υπουργός στη συγκυβέρνηση Ν.Δ. και ΠΑΣΟΚ υπό τον Σαμαρά Πρωθυπουργό;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Κύριε Αυτιά, δεν γνωρίζω αν θα είμαι βουλευτής στην επόμενη Βουλή. Αυτό σημαίνει ότι είναι αλαζονικό και υπερφύαλο από την πλευρά μας να συζητούμε για το ποια θα είναι η Κυβέρνηση και ποια θα είναι τα μέλη της στην επόμενη Βουλή. Καθ' όσον με αφορά κρίνω σκόπιμο να πω αυτή την ώρα, αφού μου δίνετε την ευκαιρία και σας ευχαριστώ, ότι αφού ο τόπος πρέπει να έχει μια Κυβέρνηση ο ελληνικός λαός ας ψηφίσει με ευθύνη και ας δώσει μια κατεύθυνση στην χώρα. Ας δώσει μια κατεύθυνση -εγώ θα προτιμούσα- προοδευτική. Το ΠΑΣΟΚ με άλλες δυνάμεις συγγενείς να μπορέσουν να συγκλίνουν και να εφαρμόσουν ένα πρόγραμμα για να ξεπεράσουμε την κρίση. Ή ο ελληνικός λαός αν επιλέξει τη Ν.Δ. και συγγενείς προς τη Ν.Δ. δυνάμεις, ας συγκροτήσουν μια Κυβέρνηση και εμείς θα είμαστε απολύτως παραγωγικοί ως ΠΑΣΟΚ στη Βουλή, προκειμένου να βοηθήσουμε την χώρα. Γιατί όπως λέω πάντα, «για να υπάρχει εθνική συνέργεια πρέπει να

φύγουμε από τα κομματικά και να πάμε στα εθνικά σύνορα». Η μάχη τώρα θα δοθεί στα εθνικά σύνορα.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Αυτοδυναμία κόμματος με βάση τις μετρήσεις -τα έχει και η «Καθημερινή»- δεν υπάρχει. Άρα θα πάμε σε μια συγκυβέρνηση.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Ας προτάξουμε τα εθνικά προτάγματα από τα κομματικά. Αντί να μιλάμε για αυτοδύναμη Κυβέρνηση, που εγώ αναγνωρίζω την αξία της πολιτικής σταθερότητας και θέλω Κυβερνήσεις με ισχυρή κοινοβουλευτική πλειοψηφία βεβαίως, ας προτάσσουμε την αυτοδύναμη Ελλάδα, όπως πολύ σωστά είπε και ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ.

Θα καθίσουμε στο ίδιο τραπέζι με όλες εκείνες τις δυνάμεις με τις οποίες μπορούμε να συγκλίνουμε σε ένα πρόγραμμα για να βοηθήσουμε την χώρα. Η μάχη δίνεται στα εθνικά σύνορα. Είμαι σαφής. Όχι στα κομματικά χαρακώματα.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Πιστεύω ότι η Β' Αθηνών θα καταλάβει τα μηνύματα τα δικά σας και βέβαια σας εύχομαι κάθε επιτυχία.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Ευχαριστώ πολύ.